

Но позабвено зиа народна
Окнѣстани бѣхъ

И въ свѣта - игра свободна -
Синахъ и срани тѣрпѣхъ

Ми отблизъ ма познанихъ
Знаемъ нуръ свѣтъ азъ

Да аь и тидъ ма забравихъ
Дѣтъ мохъ печаленъ тасъ

Да аь и тидъ ма осѣравихъ
Мой окнѣстенихъ

Да аь не иже се посѣраемъ
„Да оправданъ менъ.“

Мой това като продуха
Стана и се сиръ

Посаго трепна и бездушна
Надна и... умръ...

Да! умръ, умръ сорниа
Отъ свѣта презренихъ